

Rohan a gyors.Előtte ködlő távol.

Mögötte kék zászló a füstszalag.

A töltésnél, ahol a gyér akác-sor

- Mintha elvágták volna-megszakad.

Egy ember ül. Barázdáltarcú. Barna.

-A nap topázport tékozva ont.-

Földszínű rozskenyért szorít a marka.

Az izzadt zubbony rajta csupa rongy.

Apró ingeskorától követ vág tán.

Kitett,koldus fia a földnek ő.

Vadul,mohón eszik.Mellette csákány

S egy sorvadt fa.magasra szökkenő.

Vadul,mohón eszik.Szegény testvérem.

Az életed de unt átok lehet.

Verekszel, harcolsz,izzadsz,égsz keményen

S alig van meg a száraz kenyered.

Vadul, mohón eszel.Szegény testvérem.

Ki elhagyott vagy,mint az úti gyom,

Pálinkák gőzénél, a lejtő szélén.

Mondd,elfog-é a nagy mélységiszony.

Szegény testvérem olykor lelked éhét,

Mondd, oltja-é szeretetlakoma?

Vagy tán a jóság,igazság és szépség

Kenyerét nem is kóstoltad soha?

...Ott ül a töltésnél.Búsarcú.Barna.

Kábán tekint a gyorsvonat után.

Földszínű rozskenyért majszol az ajka

S görnyedt testét fény fonja át puhán.

